

synes, det ser smukt ud og i øvrigt ikke gider rette ind efter det. Der er naturligvis en klar hensigt med det. I betragtning af den helt klart ekspansive fortolkning af EU-retten, som EF-Domstolen altid har lagt for dagen med hensyn til at fortolke nye bestemmelser ind i de gældende retsgrundsætninger, må det da være et fuldstændig soleklart faktum, at når man indskriver mere end 50 nye artikler, som aldrig nogen sinde har været omfattet af det traktatgrundlag, som Domstolen kunne dømme ud fra, så er det altså en udvidelse af det bedømmelsesområde, som Domstolen har.

**Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):**

Jeg ved godt, at hr. Morten Messerschmidt er et hundrede procent resistent over for argumenter. Men hr. Morten Messerschmidt kan bare læse, hvad der står, og der står intet som helst nyt i forhold til, hvad vi allerede kender. Det, at charteret nu bliver traktatfæstet, ændrer ikke den gældende retstilstand i EU. Det skyldes, at charteret er baseret på eksisterende menneskerettighedsforpligtelser, som EF-Domstolen i øvrigt allerede har anerkendt og udviklet i sin retspraksis, eller som fremgår af EU's egne vedtagelser.

Det fremgår i øvrigt udtrykkeligt af charteret, at formålet er at synliggøre de grundlæggende rettigheder, som allerede eksisterer i EU. Jeg har altså meget svært ved at se, hvad hr. Morten Messerschmidt har imod, at vi nu i en EU-traktat fastslår nogle grundlæggende rettigheder for mennesker, som vi i øvrigt allerede kender og allerede har anerkendt.

**Morten Messerschmidt (DF):**

Jeg har sådan set ikke noget imod, at man fastsætter nogle rettigheder. Det, jeg har noget imod, er, at det fremover bliver 25 dommere, hvoraf kun den ene er dansker, som skal afgøre disse rettigheder, hvorimod det i dag er danske dommere ved Højesteret, der gør det.

Kl. 13.10

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at få en bekræftelse fra statsministerens side af, at EF-Domstolens kompetenceområde i dag er defineret i Nicetraktatens artikel 220, 226 og 228 osv., og at det der er meget klart defineret, at det, som EF-Domstolen har kompetence til at dømme over, er områder inden for EF-traktaten, altså ikke søjle 2 og 3. Det slår man nu sammen i den her forfatning, idet søjlerne nedbrydes, således at der bliver udvidet kompetence inden for det, vi i dag har i EU-traktaten. Dertil tilføjer man et

rent politisk dokument kaldet charteret, som aldrig nogen sinde har været i nærheden af at have status af en traktatbestemmelse, og gør det til en del af forfatningen.

Er det ikke en udvidelse af EF-Domstolens kompetence? vil jeg gerne spørge statsminister.

**Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):**

Nej, det er det ikke. Jeg kan i det hele henvisse til, hvad jeg allerede har svaret. Hr. Morten Messerschmidt kan også se det sort på hvidt i traktaten, og det ved hr. Morten Messerschmidt også godt.

Men hr. Morten Messerschmidts strategi er meget klar. Den går bare ud på sådan at mudre op i det og skabe en hel masse usikkerhed og tvivl ved at henvise til alle mulige og i øvrigt også umulige artikler i traktaten. Det ændrer ikke på, hvad det her drejer sig om, nemlig at EU-Domstolen med den nye traktat ikke får øget kompetence på menneskerettighedsområdet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

**Spm. nr. S 916**

2) Til statsministeren af:

**Morten Messerschmidt (DF):**

»Er statsministeren ikke enig i, at den nye EU-forfatning vil stå over grundloven på visse centrale områder og inden for en række vigtige bestemmelser, jf. forfatningens artikel I-6?«

**Morten Messerschmidt (DF):**

Nu ved jeg, at man selvfølgelig skal holde sig til de enkelte punkter, men man kunne jo foranlediges til at spørge, om statsministeren ville nævne, hvilke af de artikler, jeg har nævnt, der er umulige, og hvilke der er mulige. Det synes jeg ville være berigende.

Men det, som det næste spørgsmål går på, er særlig forholdet til grundloven. For sagen er jo den, at EU-retten, jævnfør § 7 i forfatningen, nu får stadfæstet den kompetencestilling, som man har haft siden 1964-dommen, hvor EU-retten altså får klar forrang. Det vil så også gøre sig gældende i de præjudicielle afgørelser, altså de afgørelser, hvor EU-Domstolen bliver herremand over, hvilken retning de danske domstole, de danske dommere, skal vælge.

Det synes jeg er et problem, i forhold til at man har en lang række bestemmelser i forfatningen, som er parallelbestemmelser til dem, vi har i den danske grundlov. Man kunne i flæng næv-